

Jaarverslag

2011-2012

Stichting 'Wij Helpen Daar'

www.wijhelpendaar.org

wijhelpendaar@gmail.com

contactadres:

Rapenburg 100

2311 GA Leiden

Rekeningnummer: 40458715

KVK nummer: 28.08.08.63

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	3
Partners en sponsoren.....	4
Projectverslag Nis.....	5
Projectverslag Sarajevo.....	6
Projectverslag Starnica.....	8
Projectverslag Trogir.....	10
Projectverslag Veliko Gradiste.....	12
Overige activiteiten.....	14
Enquetes.....	16
Financieel verslag.....	18

Voorwoord

Crisis in het land, betekent niet dat wij de minderbedeelden in voormalig Joegoslavië zijn vergeten. Met trots presenteren wij hierbij het jaarverslag van 2011-2012 van stichting 'Wij Helpen Daar'. Het afgelopen jaar is hard gewerkt en hebben wij vijf projecten opgezet met enthousiaste deelnemers die zich opnieuw hebben ingezet in voormalig Joegoslavië.

Het bestuur van 2011-2012 kan terugkijken op een leerzaam, goed en inspirerend bestuursjaar. Opnieuw zijn er deelnemers naar de projecten in Sarajevo, Nis, Stannica en Trogir geweest en hebben wij pakketten met benodigdheden opgestuurd naar een Roma-gemeenschap in Veliko Gradiste, Servië. Deze pakketten waren speciaal voor de kinderen, die wij bijvoorbeeld kleding hebben gestuurd om de koude winter mee door te komen. Speelgoed en ander materiaal waar de kinderen veel van zullen leren en plezier aan kunnen hebben zijn ook verstuurd.

Wij hebben dit jaar keuzes gemaakt wat betreft de huidige projecten. Zo zal Nis volgend jaar een nieuw gezicht krijgen en zal het project in Sarajevo stoppen en is daarmee plaats gemaakt voor een nieuw project in Sarajevo. Wij zijn ons erg bewust geweest van het welzijn van de mensen in voormalig Joegoslavië en hebben daarom onze handen uit de mouwen gestoken, om van elk project een succes te maken, ondanks dat we op moeilijkheden zijn gestuit. Wij kunnen dan ook vol trots terugkijken op elk project, want elk project is succesvol geweest. De projecten hebben de studenten veel geleerd en elk project heeft gedaan, waar het voor bestaat: helpen.

Wij hebben als bestuur 2011-2012 op veel manieren de naamsbekendheid onzer stichting proberen te vergroten. Wij hebben gestaan op evenementen, hebben voorlichtingsavonden georganiseerd en zijn zelfs uitgenodigd om op een middelbare school in Sassenheim voorlichting te geven. Om de deelnemers goed voor te bereiden op het werk met mensen met een beperking (project Stannica/Nis), hebben wij een workshop georganiseerd, dat gegeven is door twee van onze bestuursleden die werkzaam zijn binnen de zorg en in het onderwijs.

In dit jaarverslag kunt u alles lezen over de projecten en waar wij ons als bestuur mee bezig hebben gehouden het afgelopen jaar.

Namens het bestuur van de stichting aan een ieder die heeft bijgedragen aan stichting 'Wij Helpen Daar': hartelijk bedankt! Zonder jullie hadden de projecten in 2012 niet plaats kunnen vinden. We hopen ook in de toekomst op jullie betrokkenheid.

Bestuur 2011-2012 van stichting Wij Helpen Daar

Alen Stjepanovic	Voorzitter
Berna Korkut	Secretaris
Sandra de Jong	Penningmeester
Isabelle Ree	Lid PR
Andrea Cosic	Lid Intern/Extern
Stephanie Cortissos	Lid Activiteiten

Partners en sponsoren

Afgelopen jaar zijn er vijf projecten naar voormalig Joegoslavië georganiseerd. Deze projecten, alsook de andere activiteiten die het afgelopen jaar georganiseerd zijn, hadden niet kunnen plaatsvinden zonder steun. De steun van fondsen, bedrijven, verenigingen, instellingen en particulieren.

Graag bedanken wij de volgende organisaties en personen:

Financial Administration Service & Technology
Fonds 1818
Stichting Heilige Geest
Stichting Pelgrimshoeve
Stichting Kindersfonds van Dusseldorp
Gemeente Leiden
Leidse Studenten Ekklesia
Stuurgroep Diaconie Leidse Studenten Ekklesia

In het bijzonder willen we Jan-Pieter Goossens van Financial Administration & Technology bedanken voor zijn inzet en betrokkenheid rondom de financiën van stichting Wij Helpen Daar.

Daarnaast willen we ook graag alle familieleden, vrienden, kennissen en anderen bedanken die ons door middel van donaties hebben gesteund!

Projectverslag Nis

Na maanden lange voorbereiding was het eindelijk zover, de gehele groep stond op de bus te wachten die ons naar Servië zou vervoeren. Moe maar blij met de aankomst stapten we in een land met ontzettend mooie natuur en heerlijk weer. Nadat de praktische zaken geregeld waren, gingen we de kinderen opzoeken in het tehuis. Allemaal waren we erg gespannen en verheugd om deze kinderen te ontmoeten.

Eenmaal aangekomen in het tehuis werden we voorgesteld aan de kinderen. Wat ons opviel is dat er vrij veel verstandelijk gehandicapte kinderen waren, gelukkig hebben we van tevoren een cursus gehad over hoe we met deze kinderen om moesten gaan. De leeftijden van de kinderen verschilden heel erg, maar dat maakte het leuker. De oudere kinderen konden een goed woordje Engels verstaan maar met onze woordenboek, twee lesjes Servisch, armen en benen konden we elkaar prima verstaan! Elke dag hebben we voor deze kinderen leuke activiteiten georganiseerd, zo hebben we verschillende Hollandse spelletjes met ze gedaan, zijn we naar het zwembad geweest, hebben we een flinke portie geknutseld en zijn we zelfs samen naar de stad geweest! Tijdens al deze activiteiten hebben we speelgoed gekocht die ze later nog konden gebruiken. Het was heel moeilijk om de dagen voorbij te laten gaan, wetend dat we over twee weken naar Nederland terug gingen.

Na korte maar volgeplande twee weken was het zover, afscheid nemen. Het was een zware klus, omdat wij ontzettend leuke, leerzame en emotionele weken met deze kinderen hebben gehad. Met veel tranen, verdriet maar ook met veel voldoening namen we onze bus terug. Deze ervaring heeft zeker een enorme impact gehad op de levens van deze kinderen. Ook heeft het een enorme impact gehad op ons, we hebben veel geleerd. De kinderen hadden ons gevraagd om nog eens terug te komen en dat gaan we zeker doen!

Deelnemers: Lidija Rakic (projectleider), Myrthe Wenning (projectleider), Anne-Doreen van Bockhoven, Nadia Varekamp, Nicole de Vette, Eva Thalassinou, Anne Gijsbertsen, Sharon Bijster en Kees de Zeeuw

Projectverslag Sarajevo

Voor het tweede jaar, waren de bergen van Igman rondom Sarajevo, het toneel van het vredeskamp dat wordt georganiseerd door Progres. Het kamp heeft als doel de verzoening van de verschillende etnische groepen binnen (en buiten) Bosnië-Herzegovina. Uit bijna elke grote stad komt er een groep jongeren naar het kamp. Zij worden vanaf maart voorbereid op het kamp en werken die periode in hun eigen stad ook aan individuele projecten. De groepen hebben allemaal een projectleider (iemand die al vaker op het kamp geweest is) die de groep leidt. Deze projectleiders komen twee keer voor het kamp bij elkaar om zaken voor te bereiden. Elke projectleider neemt twee deelnemers mee naar de opbouwdagen van het kamp. Dit zijn de twee dagen voordat het kamp start. De aanwezige steden waren dit jaar: Sarajevo, Trnovo, Siroki Brijeg (Mostar), Bihac, Tuzla, Lukavac, Banja Luka, Bijeljina, Zenica, Travnik en Breza.

Afgelopen jaar waren er zo'n 150 deelnemers. Elke dag waren er activiteiten op en buiten het kamp. Zo kon je een EHBO-in-de-bergen les krijgen, wandelingen maken en een mee met een canyontocht. Wij, als Nederlandse groep, hebben workshops verzorgd. Deze workshops hadden een educatieve waarde, maar waren daarnaast ook creatief en actief van aard. In het onderwijs spreken we van activerende didactiek. Wij hebben de volgende workshops verzorgd:

- **Sport en Spel**
- **Muziek**
- **Theater**
- **Crea (beeldend)**

Alle workshops werden twee keer gegeven en sloten op elkaar aan. Dat wilt zeggen dat als je bijvoorbeeld de workshop muziek deed, je dag verdiepte in de muziek en de achtergrond en de tweede dag het lied ging leren. Aan het einde van het kamp hebben we een presentatie avond gehad en zijn alle workshops gepresenteerd.

Stichting 'Wij Helpen Daar' heeft besloten te stoppen met het kamp in Sarajevo (Igman), omdat de doelen van Progres en Wij Helpen Daar niet meer overeen komen. Bovendien is er steeds minder te doen aan vrijwilligerswerk op het kamp voor de Nederlandse studenten. De overweging is niet gemaakt naar aanleiding van dit jaar alleen dit jaar. Vorig jaar is na de evaluatie een brief gestuurd naar Progres dat Wij Helpen Daar, het nog een jaar de tijd wilde geven om te testen of de doelen overeen kwamen, dit was dit jaar dus niet het geval.

Het kamp is van groot belang voor de jongeren in Bosnië. Dit is te merken aan alles wat de jongeren doen. De contacten die zij opdoen op het kamp zijn erg belangrijk voor ze, omdat ze vaak niet uit hun eigen stad komen en dus niet in aanraking komen met een andere etnische groep. Het kamp heeft er dit jaar ook een nieuw gezicht bij gekregen. Zij werken samen met het project: 'Let's do it!' Het project leert jongeren hoe zij moeten omgaan met de natuur. In Bosnië wordt er veel afval in de bergen achtergelaten. De jongeren die zich aanmelden voor het kamp werken per persoon minstens twee dagdelen in Igman, Trnovo of Bjelasnica om afval op te ruimen, daarna krijgen zij tijd om de omgeving te bekijken. Ook dit project is gebaseerd op samenwerken. Progres heeft er daarom voor gekozen om samen te werken met dit project. De jongeren werken op een gestructureerde wijze samen en leveren ook een bijdrage aan het milieu. De Nederlandse groep heeft ook meegeholpen met het opruimen van het afval.

Twee dagen voor aanvang van het kamp hebben wij het kamp opgebouwd met alle leiders van de groepen. Wij hebben vuilnisbakken getimmerd, tenten opgezet en flipcharts gemaakt, waar de workshops en corveeroosters op staan weergegeven. Er is alvast hout gehakt voor de eerste twee avonden. Elk avond is er namelijk een groot kampvuur, omdat het te koud is in de bergen.

Deelnemers: Berna Korkut (projectleider), Daniël Elmzoon (projectleider), Joris Lippens, Derk van Bijsterveldt, Sebastiaan de Koning, Casper Westerbos en Jasmina Kandelaar

Projectverslag Stannica

Project Stannica mag worden gezien als het zwaarste van de vier projecten. Het bergdorpje Stannica ligt in het oosten van Servië. In het tehuis Nikola Sumenkovic in Stannica wonen ongeveer 450 lichamelijk en verstandelijk gehandicapte kinderen en volwassenen. De hygiënische omstandigheden zijn slecht. Het complex heeft een tekort aan financiële middelen om te kunnen beschikken over basisvoorzieningen, zoals luiers, goede kleding, schoeisel en voldoende rolstoelen. Ook in dit tehuis is er sprake van een groot tekort aan personeel. Elke verpleegster heeft twintig tot vijfentwintig (gehandicapte) kinderen onder haar hoede en verricht daarnaast ook nog schoonmaakwerkzaamheden. Door de werkdruk onder de verpleegsters is er nauwelijks tijd voor aandacht of activiteiten met de kinderen. Zij zitten vaak een groot gedeelte van de dag op bankjes en worden hierdoor niet gestimuleerd in hun ontwikkeling.

Gedurende twee weken wordt er aan de bewoners persoonlijke aandacht gegeven en organiseren de vrijwilligers activiteiten voor hen. Zo zijn de kinderen dol op knuffelen, liedjes zingen, overgooien met strandballen, stoepkrijten en bellenblazen. Ook genieten de kinderen als we ze meenemen naar het speeltuintje. Vaak nemen de vrijwilligers de kinderen en volwassenen, die niet zelfstandig kunnen lopen, in rolstoelen en buggy's mee naar buiten om een wandeling te maken. Daarnaast wordt er aandacht gegeven aan de kinderen en volwassenen die nooit uit bed komen. Met een kar vol materialen om de zintuigen te prikkelen, gaan we langs de bedden om te 'snoezelen'. Wat is er nu mooier dan, op zo'n eenvoudige manier, een glimlach op het gezicht te toveren! Ook helpen de vrijwilligers de verpleegsters met eten geven aan de kinderen en volwassenen die niet zelfstandig kunnen eten.

Vorbereitung: kennismaking

Vanaf het begin af aan waren wij redelijk streng en gaven een kader aan de deelnemers. We stelden hoge eisen en hebben de deelnemers goed voorbereid.

Dit doormiddel van het geven van een artikel dat gepubliceerd is door één van de oud-deelnemers en een document met algemene afspraken, verwachtingen en wat de deelnemers te wachten staat, kregen zij een goede eerste indruk.

We hebben deelnemers goed voorbereid op de heftigheid van het project. Ieder op het hart gedrukt dat zij altijd een pauze konden nemen als het niet lukte of te zwaar werd. Dit gold van begin tot eind, zolang ze ons maar op de hoogte brachten.

Vorbereitung: vergadering

Gemiddeld hadden wij elke twee weken een vergadering. Dit was nodig om zaken betreffende de reis zelf te bespreken maar ook zaken rondom geldinzameling. Elke vergadering was er een andere notulist en er was altijd wat lekkers. Elke keer was er genoeg tijd om bij te kletsen. Ook werd er elke vergadering besloten wie wat zou doen, zodat ieder zijn verantwoordelijkheden zou dragen. Hierop hebben wij toegezien.

Vorbereitung: geldinzameling

Dit hebben wij groots aangepakt door middel van het organiseren van drie benefiet concerten. Dit was heel veel werk en mogelijk ook teveel gevraagd voor onervaren project leiders. Bij ons heeft het goed uitgepakt doordat iedereen hard heeft gewerkt. Hiermee hebben wij het grootste deel van het sponsor bedrag binnengehaald.

Daarnaast hebben veel deelnemers geld opgehaald bij familie en vrienden.

Ook hebben wij veel donaties in natura ontvangen door bedrijven/mensen op te bellen.

Vorbereitung: activiteiten

Van te voren is een ruwe indeling gemaakt van de activiteiten die wij wilden doen met de kinderen. Dit met als doel dat de spullen hiervoor gericht ingezameld konden worden en we niet met overbodige spullen naar Servië zouden gaan. Hier komt ook een deel van de sponsoring in natura terug.

Week 1

Deelnemers moesten erg wennen en leunden op ons. Duidelijk werd dat zij behoefte hadden aan veel structuur en een afwisselende dag. Zo hebben we de dag in twee-en gedeeld, waarbij er gesnoezeld kon worden of met bewoners gespeeld/omgegaan. Dit was nodig om de dag door te komen. Ook werden activiteiten van te voren bedacht en uitgelegd zodat gericht aan de slag gegaan kon worden. Elke dag werd besproken hoe het ging bij iedereen. Aan het begin van elke dag maakten we een nieuwe indeling voor de dag waarbij rekening gehouden werd met ieders wensen. In het tussenweekend moesten we nog boodschappen doen. Verder was iedereen vrij om te doen wat zij wilde. Sommigen hebben gestapt, gewinkeld, familie bezocht, cultureel gedaan of ontspannen. Wij hebben ook een kleine rondleiding gegeven.

Week 2

Week 2 hebben we meer gestructureerd voor de deelnemers. Zelfs nu bleek dat sommige activiteiten niet geschikt waren voor iedereen. Vooral de ernstig gehandicapte kinderen bleven achter en hadden één-op-één aandacht nodig. Dit was soms lastig te realiseren door de drukte. Dit verdiend aandacht voor volgend jaar. Wij waren veel weg om goederen te regelen. Hebben heel veel gedaan terwijl deelnemers aan het werk waren op het project. Dit ging goed als we de dag voor gestructureerd hadden. Het afscheid was voor velen emotioneel, maar bijzonder. We hebben gezongen, cadeaus gegeven en gepraat.

Deelnemers: Berit Brouwer (projectleider), Mariska Terwel (projectleider), Ruby Jellicic, Renate van Driel, Soraya Faez, Denise Roest, Heleen Rogaar, Marlinda Dekker en Marly Broertjes

Projectverslag Trogir

Ook dit jaar is er namens stichting 'Wij Helpen Daar' een tiental studenten naar 'Dom Staraca' in Trogir, Kroatië vertrokken. Het is het oudste project van de stichting. In dit tehuis zijn ongeveer 90 volwassenen woonzaam, van wie het merendeel aan een psychische stoornis lijdt. De rest heeft simpelweg niemand die voor hen kan zorgen.

In de primaire behoeften wordt redelijk goed voorzien en deze situatie verbetert ieder jaar. De Kroatische regelgeving verscherpt immers elk jaar de regels. Toch is het tehuis nog verre van ideaal. Ook dit jaar hebben we weer een structurele bijdrage kunnen leveren door de aanschaf van nieuwe ventilatoren voor de gemeenschappelijke ruimtes, een radio met cd-speler voor de muziekliefhebbers en een Multi-grill, waar expliciet naar werd gevraagd en derhalve het uitpakken van dat cadeau voor de grootste glimlachen zorgte.

Het grootste probleem blijft het gebrek aan aandacht. Het weinige personeel besteedt zijn tijd vooral aan het bieden van de noodzakelijke hulp, wat weinig tijd overlaat voor een gezellige babbel. Dit leidt ertoe dat de bewoners heel de dag op een bankje zitten, zonder enige vorm van stimulans. Hierdoor worden ze steeds passiever en lijken ze emotioneel afgestompt.

Hierin ligt dan ook het voornaamste doel van het project: twee weken lang de aandacht geven die de mensen de rest van het jaar moeten missen. Deze aandacht wordt gestructureerd rondom dagelijkse activiteiten in het tehuis, zoals knutselen en sporten, en uitstapjes met een kleinere groep buiten het tehuis, waarbij we koffie gaan drinken of zwemmen.

Voorals deze uitjes zijn erg populair onder de bewoners. Ze vormen dan ook een van de weinige momenten buiten het tehuis. Het is mooi om te zien hoe een teruggetrokken persoon in de stad plotseling kan opleven.

Een van de twee projectleiders, Andrea Cosic, heeft het volgende stuk geschreven over een dag in Trogir.

Het is 07:30, de wekker gaat. Er klopt iemand op de deur. 'Mag ik hier even douchen, boven is het bezet!' klinkt er van buiten. Nadat we allemaal opgefrist en aangekleed zijn, beginnen we moedig aan de ongeveer 45 minuten durende tocht naar het tehuis. Het is heerlijk weer, en wetend dat er ons een lekker ontbijtje te wachten staat, stappen we flink door.

Eenmaal aangekomen bij 'Dom Staraca' gaan we eerst eten. Elke ochtend worden we verwelkomd door een gedekte tafel vol lekkers; vers brood, eieren, tomaatjes, en af en toe vissticks of worstjes. Tijdens het eten komen er steeds bewoners binnen om ons even te groeten; ze kunnen nauwelijks wachten tot we klaar zijn, lijkt het wel.

En dan gaan we aan de slag. Lopend door de lange gang die naar de binnenplaats leidt, komen de bewoners op ons afgestormd. De een knikt slechts, maar anderen willen je hand schudden of je kussen. Enkele bewoners staan opgetut te wachten, ‘Gaan we wat drinken in de stad?’ is er van alle kanten te horen. De ene helft van onze groep gaat iets met ze drinken op een terras, en de andere helft blijft in het tehuis. Maar meteen beginnen aan de geplande activiteiten lukt nooit. Eerst worden enkele bewoners gezocht en begroet. Niet alle mensen hebben behoefte aan spelen of praten met ons, die kijken het liefst vanaf een bankje toe. De rest wil zo veel mogelijk van onze aandacht opeisen. Nadat we lekker op het terras gezeten hebben, keren we allemaal terug naar het tehuis. Rond half 1 gaan de bewoners eten. Wij helpen sommigen hiermee, en wachten dan rustig af tot de bewoners klaar zijn om een middagdutje te doen. Dan nemen wij afscheid, en lopen naar het centrum van Trogir, enkele meters verderop, om een broodje te eten aan het water. Vervolgens keren we terug naar het appartement, en pakken onze zwemspullen. De rest van de middag liggen we heerlijk te zonnen aan het strandje in de buurt.

’s Avonds zitten we met z’n tienden in een restaurantje. We bespreken de ochtend, welke grappige dingen hebben we die dag meegemaakt? Wat hebben de bewoners gezegd of gedaan en wat gaan we morgen met ze doen? Elke dag wordt de betrokkenheid met de bewoners groter en de vriendschappen hechter. Het is heerlijk om in Trogir te zijn!

Deelnemers: Alen Stjepanovic (projectleider), Andrea Cosic (projectleider), Mirna Michael, Marierose van Doornen, Dorothee de Kat, Lidewij Vernel, Ashley Timmermans, Joseph Otto, Michiel Beks en Chandeni Bansal.

Projectverslag Veliko Gradiste

In het dorpje wonen ongeveer 30 arme gezinnen. Hiervan zijn er dit jaar ongeveer 24 huizen geteld waar kinderen wonen. Deze gezinnen bestaan uit veel kinderen; soms wel zes á zeven per gezin. Deze families zijn niet welvarend. Veel ouders werken niet, maar verzamelen vuilnis in de stad/van de vuilnisbelt. Blikken, Jerrycans etc. worden rondom het huis bewaard en eens in de zoveel tijd opgehaald, waar ze dan geld voor krijgen. Als ouders er niet zijn, zijn de kinderen op zichzelf en elkaar aangewezen. Nog erg jonge kinderen dragen de zorgen voor hun jongere broertjes en zusjes als ouders er niet zijn. Op de babyleeftijd krijgen de kinderen nog de volle aandacht, hierna lijken broertjes en zusjes de zorg helemaal over te moeten nemen. Meer welvarende gezinnen, waarvan de kinderen in principe niet de hoofddoelgroep zijn, hebben vaak vaders die in het buitenland werken en het gezin geld toesturen.

Kinderen uit Roma families komen vaak op Special Needs scholen terecht, terwijl ze niet persé lager van niveau zijn. Vaak hebben kinderen wel een achterstand, omdat er van huis uit misschien minder stimulatie is. Veel van de ouders kunnen niet lezen of schrijven en spreken naast het servisch ook nog een roma-taal. Als we het goed begrepen hebben zijn de Special Needs scholen ivm bezuinigingen sinds vorig jaar afgeschaft en gaan de kinderen van dit dorpje nu ook naar de reguliere school. Alleen het basisonderwijs wordt vergoed, weinig kinderen gaan naar het voortgezet onderwijs.

De leeftijd van de kinderen ligt tussen de 0 maanden en 18 jaar. Van de 60 kinderen die afgelopen jaar geteld zijn, is 1/3^e deel tussen de 0 en 8 jaar, 1/3^e deel tussen de 8 en 12 jaar en zijn er ook ongeveer 20 kinderen in de leeftijd van 12 tot 18 jaar.

Wat gaan we doen

We zijn afgelopen jaar hartelijk door alle ouders en families verwelkomt. Met behulp van een brief en uitleg van onze contactpersoon Snezana, is uitgelegd wat we zouden komen doen en wat er in de komende jaren zou kunnen gebeuren. Men reageerde enthousiast en vind het leuk dat er activiteiten met de kinderen gedaan zullen worden. Over materiele hulp is bewust weinig gesproken, het is nl lastig iets te verzinnen waar alle families baat bij hebben en niet alleen maar enkele huizen. Per jaar kan er in overleg met de gezinnen bekeken worden of het mogelijk is iets te schenken.

Dit project heeft dus ook vooral als doel het schenken van aandacht en de kinderen weer even kind laten zijn. De kinderen hebben 3 maanden vakantie waarin ze geen vermaak wordt aangeboden. Voor ons vanzelfsprekende dingen als een bezoek aan een speeltuin, een uitje naar het zwembad, kunnen de verveling en sleur van de vakantie doorbreken.

Indirect willen we ook het goede voorbeeld geven dmv de activiteiten die georganiseerd worden en de houding/het gedrag van de vrijwilligers. Dit kan bijvoorbeeld door hen te leren samen spelen/werken en te leren delen. Bij het goede voorbeeld geven moet gedacht worden aan het opruimen van de troep die je hebt gemaakt (dat lijkt bij hen niet gebruikelijk te zijn).

Om de kinderen mee te krijgen en goed contact met de ouders te starten en onderhouden is het belangrijk om alle families aandacht te geven. Je kunt bij verschillende families op de koffie gaan (vaak wordt je wel uitgenodigd) en het dorpje rond lopen om langs alle huisjes met wat laagdrempelig speelgoed als een bal.

Je kunt flexibel zijn in het organiseren van activiteiten, maar probeer voor zover mogelijk een structuur te

houden door bijvoorbeeld gezamenlijk af te sluiten, dezelfde vertrekplaats aan te houden en van te voren duidelijkheid te geven over wat men te wachten staat.

Bij het organiseren van uitjes kun je vaak niet alle kinderen meenemen en moet de groep in kleinere groepjes indelen. Dit kun je bijv naar leeftijd doen. Als je een maximum aantal vaststelt, houdt je hier dan aan en bedenk je dat je hier misschien streng in moet zijn. Kinderen zullen teleurgesteld zijn, maar als je het goed verdeeld komt iedereen eens aan bod. Het is belangrijk dat je niet met een onverantwoord grote groep vertrekt met te weinig begeleiders.

Wellicht is het een idee een aantal activiteiten in te plannen en kinderen zich hiervoor in laten schrijven. Zit de ene groep vol, kiest men een andere activiteit op een andere dag.

Sommige kinderen eisen gemakkelijk je aandacht op doen hun best je aandacht te houden. Soms zeggen ze vervelende dingen over andere kinderen of 'waarschuwen' ze je voor andere gezinnen. Schenk hier niet teveel aandacht aan. Dit project is voor alle kinderen van het dorpje die daar baat bij hebben, of ze de andere kinderen nou liggen of niet.

Echter door plotselinge afmeldingen van enkele deelnemers is dit jaar het project Veliko Gradiste niet doorgegaan, wij hebben in plaats van dat toch een manier bedacht om ze te helpen. Wij hebben een aantal pakketten naar Veliko Gradiste gestuurd met kleding, speelgoed en toiletartikelen. Wij hopen dat ze hier veel plezier aan beleven en dat het project volgend jaar wel door gaat met een zeer enthousiaste groep mensen.

Overige activiteiten

Naast de projecten hebben wij verschillende activiteiten ondernomen om stichting 'Wij Helpen Daar' naamsbekendheid te geven en om deelnemers te werven.

Wij Helpen Daar actief geweest op Facebook!

Stichting Wij Helpen Daar is dit jaar erg actief geweest Facebook. Wij hebben via Facebook updates geplaatst en foto's gedeeld.

Nieuwsbrief Wij Helpen Daar

Wij hebben als bestuur regelmatig een nieuwsbrief verstuurd aan alle deelnemers en personen uit ons bestand. De nieuwsbrief bevatte informatie voor de projecten, maar ook updates over de gang van zaken binnen de projecten.

Voorlichtingsavonden

Ook dit jaar vonden er weer voorlichtingsavonden plaats. Op de voorlichtingsavonden presenteren personen die eerder meegeweest zijn met het project. De geïnteresseerden zijn bereikt door alle contacten via een e-mail uit te nodigen voor de voorlichtingsavonden, door een bericht te plaatsen op Facebook, en door oproepen verspreid te hebben op vele hoge scholen en universiteiten en tot slot is mond-tot-mondreclame ook een goede bron om geïnteresseerde studenten op de hoogte te brengen van de voorlichtingsavonden. Door deze promotie hebben dit jaar in februari/maart drie succesvolle voorlichtingsavonden plaatsgevonden! De voorlichtingsavonden zijn druk bezocht en ook de

aanmeldingen gingen met een rap tempo.

Taalavonden

Dit jaar zijn er wederom Servo-Kroatische taallessen georganiseerd. Dankzij het enthousiasme van de docente zijn de drie taalavonden dit jaar weer een succes geworden. Tijdens de taalavonden leren de vrijwilligers basisgrammatica en simpele zinnen die goed van pas kunnen komen tijdens de projecten.

Collecteweek

Eind juni/begin juli heeft een collecteweek plaatsgevonden. Vrijwilligers, oudvrijwilligers en bestuurleden hebben gecollecteerd in Leiden voor Wij Helpen Daar. Door de donateurs te informeren over het werk van Wij Helpen Daar is er aan de naamsbekendheid gewerkt. Er is enthousiast gereageerd door de mensen op straat!

Bevrijdingsmarkt Den Haag

Dit jaar presenteerde Wij Helpen Daar zich op de Bevrijdingsmarkt in Den Haag. Er is promotie gemaakt door materiaal te tonen en mensen zijn benaderd met een vriendelijk praatje.

El Cid

De El Cid is de Leidse introductieweek voor studenten in Leiden. Een onderdeel van de El Cid is de informatiemarkt, waar studie-, sport- en studentenverenigingen, maar ook andere organisaties als het Rode Kruis zich presenteren. Ook dit jaar waren wij onderdeel van deze informatiemarkt en hebben we weer een aantal studenten enthousiast gemaakt voor stichting Wij Helpen Daar.

Presentatie op middelbare school

In april zijn wij benaderd door een leerling van Rijnlands Lyceum

Sassenheim. Hij vroeg of wij een voorlichting wilden geven over de situatie in voormalig Joegoslavië en wat wij daar als stichting deden. Wij hebben deze voorlichting gegeven aan een 4havo klas.

Benefietfeest

Berit Brouwer en Mariska Terwel (projectleiders Stammica 2012) hebben dit jaar voor hun project een drietal benefietfeesten weten te organiseren. Wij noemen hen naast hun projectverslag onder dit kopje, omdat het een extra plaatsje verdient in het jaarverslag. Zij hebben met hun groep hard gewerkt en het mooie resultaat is zichtbaar geworden.

Weblog op website van Ekklesia!

Sinds dit jaar zijn wij ook actief te volgen via de website van Ekklesia.

Enquête

Om inzicht te krijgen op wat de deelnemers hebben ervaren het afgelopen jaar, hebben wij een digitale enquête gehouden. Van de 35 deelnemers kregen wij 20 formulieren terug. Omdat het nodig in verband met verschillende gebeurtenissen zijn er voor de projecten Sarajevo en Nis extra evaluaties geweest.

Sarajevo is bezocht door 7 studenten, Nis door 8 studenten, Trogir 10 studenten en Stannica 9 studenten. De enquête is ingevuld door:

- 10 studenten van Stannica
- 2 studenten van Nis
- 4 studenten van Sarajevo
- 4 studenten van Trogir

Het project Veliko Gradiste is niet in de enquête opgenomen, omdat we er dit jaar door onvoorziene omstandigheden geen studenten naartoe hebben kunnen sturen. Bestuur zijnde van de stichting, hebben wij zelf materiaal samengesteld om op te sturen naar Servië.

1. Hoe ben jij in aanraking gekomen met stichting Wij Helpen Daar?

De meeste van onze studenten is in aanraking gekomen met stichting Wij Helpen Daar door vrienden en bekenden. Zes studenten zijn eerder meegeweest met stichting Wij Helpen Daar en de anderen hebben het gevonden via het internet.

2. Ben je naar een voorlichtingsavond geweest?

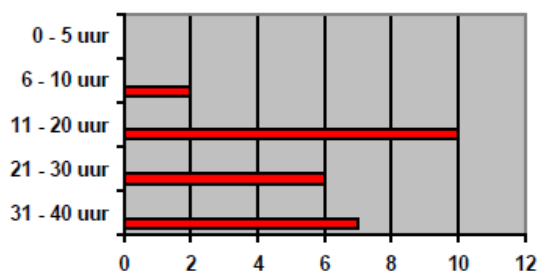
Uit de ingevulde enquêtes bleek dat vier van de twintig mensen niet naar de voorlichtingsavond is geweest. De avond is beoordeeld als 'goed'. Slechts een enkeling gaf voldoende aan. Zij gaven aan dat de informatie overeen kwam met wat zij hebben getroffen op het project. De informatie vonden zij goed.

'niet teveel en zeker niet te weinig'.

3. Ben je naar een taalavond geweest?

Vijf van de twintig personen die de enquête hebben ingevuld zijn niet naar een taalavond geweest. Zij gaven allen aan dat ze weinig tijd hadden wegens studie. De avond is door de studenten vooral als leuk ervaren. Twee studenten misten hier en daar wel de begrippen die zij nodig hadden in het land zelf tijdens het project.

4. Hoeveel tijd heb jij gestoken in de voorbereiding van je project?

Uit deze grafiek blijkt dat het grootste gedeelte van de deelnemers tussen de 11 en 20 uur besteed aan de voorbereiding van het project. De hoeveelheid werk is ervaren als 'goed'. De studenten gaven aan dat ze het ook fijn vonden dat ze zelf konden invullen hoeveel tijd ze eraan zouden geven.

5. Wat is je ervaring met het project?

De groep Nis heeft het project als 'niet goed en niet slecht' ervaren. Zij gaven aan dat dit kwam door de enkele problemen die zij hebben ervaren. Ook was de samenstelling van het tehuis veranderd, waardoor er minder kinderen waren, maar meer mensen met een handicap.

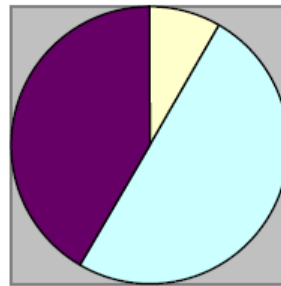
Enkele reacties:

Sarajevo: 'Leuk initiatief, goed project ook!

Jammer dat wij als Nederlandse groep weinig kunnen bijdragen.'

Trogir: 'Het toveren van een lach op de gezichten van de mensen, is het mooiste stukje

Trogir dat ik mee naar huis neem.'

■ Heel slecht

■ Slecht

□ Niet goed en niet slecht

□ Goed

■ Heel goed

6. Hoe heb je de communicatie met je projectleider ervaren?

Op één groep na (Nis) was iedereen tevreden over zijn of haar projectleider. Stannica gaf aan dat ze erg veel van zich lieten horen, enthousiast en stimulerend waren.

7. Wat is je algemene oordeel over stichting Wij Helpen Daar?

De stichting wordt door de deelnemers gezien als een kleine organisatie dat veel doet voor de mensen in Voormalig Joegoslavië. De projecten zijn betaalbaar en kort van duur, zodat iedereen mee zou kunnen.

Ook zijn de projecten allemaal anders, dit vinden de deelnemers fijn. 'Er is voor iedereen wel wat!'

Acht van de twintig deelnemers die de enquête hebben ingevuld vond het lastig om contact te krijgen met het bestuur. Achttien van de twintig mensen gaven aan nogmaals mee te willen met stichting Wij Helpen Daar.

Balans en Resultatenrekening

Balans [€] (na winstuitkering)	2011	2012
Vaste activa		
Gebouw / verbouwing	-	-
Kantoor machines	-	-
Vervoermiddelen (20%)	-	-
Vlottende activa		
Debiteuren	-	-
Liquide middelen	30.367	30.051
Overige vorderingen	25	25
Totale activa	30.392	30.076
Eigen vermogen		
Kapitaal	30.392	30.076
Lang Vreemd Vermogen		
Leningen	-	-
Kort Vreemd Vermogen		
Crediteuren	-	-
Belastingen en sociale premies	-	-
Overige schulden	-	-
Totale passiva	30.392	30.076
Winst- en verliesrekening [€]	2011	2012
Opbrengsten	22.446	19.387
Kostprijs van de omzet	18.107	17.368
Bruto resultaat	4.339	2.019
Kosten		
Administratie- en advieskosten	-	-
Kantoorkosten	805	1.052
Verkoopkosten	684	348
Autokosten	-	-
Algemene bedrijfskosten	951	934
Afschrijvingskosten	-	-
Totale kosten	2.440	2.334
Operationeel bedrijfsresultaat	1.899	315-
Financiële baten en lasten	531	-
Bijzondere baten en lasten	-	-
Commercieel bedrijfsresultaat	2.430	315-

Projecten	Nis	Veliko	Sarajevo	Stamnica	Trogir
Opbrengsten	3.493,00	957,75	4.755,00	5.093,65	3.855,00
Kosten	2.813,48	787,01	4.613,76	5.021,77	4.131,26
Surplus / Manco	679,52	170,74	141,24	71,88	276,26-

FAST
Kort Rapenburg 9
2311 GC LEIDEN